

правопорушення у сільському господарстві, порушення ветеринарно-санітарних правил. До таких видів порушень у цій сфері діяльності належать: потрава посівів, псування або знищення зібраного врожаю сільськогосподарських культур, пошкодження насаджень сільськогосподарських підприємств, порушення правил боротьби з карантинними шкідниками, хворобами рослин і бур'янами, незаконні посіви і вирощування снотворного маку та коноплі тощо.

Глава 7 КУпАП передбачає адміністративну відповідальність за правопорушення у сфері охорони природи, використання природних ресурсів, охорони пам'яток історії і культури. До таких видів порушень у цій сфері діяльності, зокрема, належать: псування сільськогосподарських та інших земель, забруднення їх хімічними та радіоактивними матеріалами, неочищеними стічними водами тощо.

Отже, зміцнення правопорядку в сільськогосподарському виробництві забезпечується не тільки нормами аграрного законодавства, але й заходами, що містяться в нормах цивільного, трудового, фінансового, адміністративного, законодавства.

Література

1. Аграрне право України: підруч. / за ред. О. О. Погрібного. – К.: Істина, 2007. – 448 с.
2. Крупка Ю. М. Аграрне право України: навч. посіб. / за наук. ред. Н. Р. Малишевої. – К.: Університет «Україна», 2006. – 160 с.
3. Цивільний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40-44. – Ст. 356.
4. Кодекс законів про працю України // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1971. – № 50. – Ст. 375.

УДК 351.713:339.543.64(043.2)

Прокопенко В. В., к.ю.н., доцент,
Національний університет
«Одеська юридична академія», м. Одеса, Україна

ВИКОНАННЯ ВИРОБНИЧИХ ТА / АБО ТЕХНОЛОГІЧНИХ ОПЕРАЦІЙ ЯК КРИТЕРІЙ ДОСТАТНЬОЇ ПЕРЕРОБКИ

Відповідно до правил визначення країни походження використовуються позитивні критерії, достатні для того, щоб вважати товар, у процесі виготовлення або виробництва якого були задіяні товари різних країн, таким, який походить з певної країни. У зв'язку з цим вони й отримали назву «критерії достатньої переробки». Відповідно до ч. 2 ст. 40 МК України такими критеріями є:

- 1) виконання виробничих або технологічних операцій, за результатами

яких змінюється класифікаційний код товару згідно з УКТ ЗЕД на рівні будь-якого з перших чотирьох знаків;

2) зміна вартості товару в результаті його переробки, коли відсоткова частка вартості використаних матеріалів або доданої вартості досягає фіксованої частки у вартості кінцевого товару (правило адвалорної частки);

3) виконання виробничих та/або технологічних операцій, які в результаті переробки товару не ведуть до зміни його класифікаційного коду згідно з УКТ ЗЕД або вартості згідно з правилом адвалорної частки, але з дотриманням певних умов вважаються достатніми для визнання товару походженням із тієї країни, де такі операції мали місце [1].

Вважаємо, що передувати аналізу третього критерію має визначення змісту окремо кожної з цих операцій, а також їх співвідношення.

Виробнича операція визначається як частина виробничого процесу з чітко визначеною метою і результатом, яка виконується за допомогою відповідного устаткування певним складом виконавців або без участі людини [2]. Виробничий процес – це систематичне та цілеспрямоване змінювання в часі та просторі кількісних та якісних характеристик засобів виробництва і робочої сили для отримання готової продукції з вихідної сировини згідно із заданою програмою [2].

Технологічна операція визначається як закінчена частина технологічного процесу, що виконується безперервно на одному робочому місці. Технологічний процес у свою чергу являє собою частину виробничого процесу, яка складається з дій спрямованих на зміну та/або визначення стану предмета праці з метою одержання продукції [2].

Помітно, що всі зазначені поняття є взаємопов'язаними і за своїм змістом вони пересікаються. Навіть наведені визначення одразу не дозволяють визначитись з їх співвідношенням, тому варто звертати увагу на деталі. Виходить, що виробничий процес складається з певних виробничих операцій. Технологічний процес – з технологічних операцій. Технологічний процес є частиною виробничого процесу.

Отже сумнівів не виникає, що поняття «виробничий процес» є найширшим із зазначених і охоплює їх всі. Із зазначеного визначення виробничої операції, як частині виробничого процесу, необхідно виокремити наступні ознаки: представляє собою відносно самостійний комплекс дій, в межах загальної мети виробничого процесу; здійснюється на одному устаткуванні і певним складом виконавців або без участі людини. Виробнича операція в свою чергу складається з певних технологічних процесів, добірка яких здійснюється відповідно до особливостей конкретної виробничої операції. Виходячи з того, що технологічний процес складається з дій спрямованих на зміну та/або визначення стану предмета праці, технологічна операція, як його частина спрямована на теж саме, хоча і виконується на окремому робочому місці.

Таким чином, схематично співвідношення між собою зазначених понять можна відобразити наступним чином: «виробничий процес» – «виробнича операція» – «технологічний процес» – «технологічна операція». В структурі зазначених понять виокремлюють ще більш детальні елементи, проте для цілей цього дослідження необхідності в цьому не має.

Звідси, використанні в МК України як однопорядкові поняття «виробнича операція» і «технологічна операція», поєднані сполучниками «та/або», співвідносяться як ціле і частина, що виключає можливість їх такого використання. Крім того, варто звернути увагу на неоднаковість між п. 1 і п. 3 ч. 2 ст. 40 МК України. Кожний з цих пунктів стосується виконання виробничих і технологічних операцій. Але в п. 1 ці види операцій з'єднані сполучником «або», що вказує винятково на окреме існування, тобто окремо виконання виробничих операцій та окремо виконання технологічних операцій. В п. 3 з'єднання здійснюється поєднанням сполучників «та/або», що свідчить як про можливість виконання виробничих та технологічних операцій, так і виконання виробничих або технологічних операцій. Останній варіант є аналогічним варіанту зазначеному в п. 1.

Встановлення співвідношення між поняттями «виробнича операція» та «технологічна операція» надає змогу вказувати про неможливість їх розрізненого існування, отож їх з'єднання сполучником «або» не відповідає їх змісту. Інша справа їх поєднання сполучником «та», яке означає, що залежно від особливостей конкретного виробництва, виробничого процесу, а також відповідної виробничої операції надалі визначаються й особливості технологічного процесу та технологічних операцій. За таких умов їх поєднане застосування є цілком зрозумілим і логічним.

Задля остаточного визначення особливостей виробничих та технологічних операцій варто звернути увагу на ще деякі розбіжності між п. 1 і п. 3 ч. 2 ст. 40 МК України. Окрім вищезазначеної розбіжності відрізняються й наслідки виконаних виробничих та технологічних операцій. За умов п. 1 виконання цих операцій веде до зміни коду згідно УКТ ЗЕД товару. Згідно з п. 3 виконання цих операцій не веде до зміни його класифікаційного коду згідно з УКТ ЗЕД або вартості згідно з правилом адвалорної частки, але з дотриманням певних умов вважаються достатніми для визнання товару походженням із тієї країни, де такі операції мали місце. Тому в даному випадку особливу важливість складає визначення та дотримання таких певних вимог щодо конкретного товару.

Вважаємо необхідним запропонувати внесення змін в ч. 2 ст. 40 МК України шляхом зміни: в п. 1 сполучника «або» на сполучник «та»; в п. 3 сполучники «та/або» на сполучник «та».

Література

1. Митний кодекс України від 13 березня 2012 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 44-45, № 46-47, № 48. – Ст. 552.

2. ДСТУ 2960-94. Організація промислового виробництва. Основні поняття. Терміни та визначення: наказ Держстандарту України від 23.12.1994 р. № 333. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://uas.org.ua/index.php?option=com_terminus&Itemid=194&task=view&id=26622

УДК 347.823.36: 347.466 (045) (043.2)

Рижий В. І., к.ю.н., доцент, Президент,
Рибачок В. А., к.ю.н., доцент, Віце-Президент,
ПП «Юридичне бюро Рижого», м. Київ, Україна

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ІНСПЕКТОРСЬКОГО НАГЛЯДУ ЗА БЕЗПЕКОЮ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ УКРАЇНИ

Важливим фактором, що впливає на забезпечення цивільної авіації України, є фактор стабільності та ефективного функціонування органів державної влади, що регулюють діяльність у галузі авіації, в тому числі й цивільної.

Державне регулювання в галузі безпеки цивільної авіації України направлено на забезпечення захисту діяльності повітряного транспорту та виконання вимог Стандартів та рекомендованих практик ІКАО в галузі безпеки авіації.

Відповідно до п. 1 ст. 10 Повітряного кодексу України [1] безпека авіації складається з безпеки польотів, авіаційної безпеки, екологічної безпеки, економічної та інформаційної безпеки.

З метою забезпечення цивільної авіації уповноважений орган з питань цивільної авіації, відповідно до приписів норм ч. 2 ст. 10 Повітряного кодексу України [1] здійснює комплекс заходів, спрямованих на запобігання виникненню авіаційних подій, серед яких важливу роль відіграють «4) проведення планових та позапланових перевірок, інспектування суб'єктів та об'єктів авіаційної діяльності...» і «8) накладення штрафів та вжиття інших заходів щодо забезпечення безпеки авіації».

На сьогоднішній день відповідно до п. 1 Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України» від 8 жовтня 2014 року № 520, надалі – «Положення про Державну авіаційну службу України» [2] уповноваженим органом з питань цивільної авіації є Державна авіаційна служба України.

Тобто, саме Державна авіаційна служба України (ДАСУ) є тим єдиним